

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitatoren uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

woensdag 1 febr. **Psalm 36: 9**

Want bij U is de fontein van leven, in Uw licht zullen wij licht zien.

David spreekt in deze korte psalm over het contrast tussen de 'boosaardige' die woorden van bedrog en wetteloosheid spreekt en die het kwade niet verwerpt enerzijds en de trouw, vriendelijkheid en rechtvaardigheid van JAHWEH anderzijds. Het contrast hier is dat tussen duisternis en licht. God is licht. Hij is de fontein van het leven. Als wij gaan staan in het licht van Gods liefde dan hebben wij zicht want dan zien wij het licht. God is Redder. Hij redt mens en beest, schrijft David in vers 6. Dat is het licht dat wij zien. Paulus schrijft hier ook over in Romeinen 8, dat de schepping in afwachting is om bevrijd te worden van de slavernij van de vergankelijkheid. Dit te mogen weten en beseffen geeft inzicht, uitzicht en overzicht. Het licht, de vettigheid (vers 8) en het water spreken eigenlijk van hetzelfde. Het zijn de woorden van God waardoor dat licht tot ons komt. Geestelijke voeding waardoor wij verzadigd worden.

donderdag 2 febr. **Psalm 119: 104,105**

Door uw voorschriften krijg ik verstand, daarom haat ik ieder pad van valsheid. Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.

Wij leven in een wereld vol met gevaren en struikelblokken. Om te voorkomen dat die ons beschadigen is het aan te raden om in het licht te wandelen. Het licht van het Woord. Vaak ook heel praktisch. Het Woord licht ons voor hoe we zouden wandelen. Niet als wet, maar om ons te behoeden. Tegelijkertijd is het licht dat wij op ons pad hebben, als leden van het lichaam van Christus, ook nog eens een bron van intense vreugde. De Vader leidt zo ons leven. Hij bewaart ons zo voor gevaar. Daarboven uit geeft Hij ons die geweldige vreugde, dat wij mogen weten wie Hij is en wat Hij doet, dat Hij de Redder is van de wereld en dat Hij ons het Leven geeft door zijn Zoon en meer nog, dat wij mede lotdeelgenieters mogen zijn als leden van Zijn Lichaam. Wat een licht!

vrijdag 3 febr. **1 Joh 1:5-7**

En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan jullie mededelen: God is licht en geen enkele donkerte is in Hem. Ingeval wij zouden zeggen dat wij gemeenschap hebben met Hem en wij in de duisternis wandelen, liegen wij en doen wij de waarheid niet. Ingeval wij echter in het licht zouden wandelen zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar en reinigt het bloed van Jezus, Zijn Zoon, ons van iedere zonde.

Johannes heeft het in het voorgaande over "ons": de ooggetuigen, en over "jullie": aan wie het LEVEN verkondigd is. Samen hebben wij gemeenschap met de Vader en de Zoon. Samen hebben wij gemeenschap met het Licht. Het is dus onmogelijk om te zeggen dat wij in het licht zijn, maar tegelijkertijd in de duisternis wandelen. Dat kan niet samen. Het licht van het leven heeft zo veel kracht dat het ons verandert. Wat wel kan gebeuren is dat wij in ons leven afgeleid kunnen worden van het licht, door druk, moeite en zorgen. Soms als wij bezorgd zijn en misschien 's nachts niet kunnen slapen kan het enorm helpen om het Woord van God te laten schijnen zodat we weer bepaald worden bij het Licht van het LEVEN (Johannes 8), onze Heer Christus Jezus.

---

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

zaterdag 4 febr. **Joh 8:12**

Weer dan sprak Jezus tot hen zeggend: " Ik ben het Licht van de wereld. Wie Mij volgt zou in geen geval in de donkerte wandelen, maar zal het licht van het Leven hebben"

Ons bestaan wordt sterk bepaald door het feit dat het vergankelijk is. Paulus schrijft in Romeinen 8 dat de hele schepping aan ijdelheid onderschikt is. Niet vrijwillig maar door God de Vader. Dit is het ook hoofdthema van het boek Prediker. Het leven hier, wat wij leven noemen, is als een cirkel. Je eindigt uiteindelijk waar je begint en je keert terug tot het stof. Daar kunnen wij als mens helemaal niets aan veranderen. Het wordt "de slavernij van de vergankelijkheid" genoemd. Maar nu is er licht lezen wij hier. Het licht van het LEVEN, onze Heer Jezus Christus. Dat betekent dat naast de slavernij van vergankelijkheid nu, er straks vrijheid van heerlijkheid is. Heerlijkheid is licht. Als wij in dat licht wandelen, dan heeft het leven betekenis en zin en dan dragen wij vrucht.

zondag 5 febr. **Efeze 5: 8-10**

Want jullie waren ooit duisternis, nu echter zijn jullie licht in de Heer. Wandel als kinderen van het licht – want de vrucht van het licht bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid, toetsend wat de HEER welgevallig is.

Paulus moedigt zijn lezers in de voorgaande verzen aan om niet langer te wandelen zoals de natiën. In zinloosheid (ijdelheid) van hun denken. Een denken waar er helemaal geen rekening gehouden wordt met GOD. Het denken is dan helemaal verduisterd met allerlei kwalijke gevolgen voor het hart en ook voor het gedrag (zie ook Romeinen 1). Maar als God de ogen van ons hart verlicht en wij mogen zien wie Hij is en wat Hij doet door Zijn Zoon dan verandert dat compleet ons hart en ons gedrag. Uit genade zijn wij tevoren bestemd, we zijn geroepen, gerechtvaardigd en zullen ook verheerlijkt worden (Romeinen 8:29 e.v.). Niet alleen dat, maar ook heel de schepping zal hier deel aan krijgen. In deze brief brengt Paulus ons tot nog grotere hoogte door ons te laten zien welke positie wij, als lichaam, nu hebben in Christus, ons hoofd. In al dat stralende licht dragen wij vrucht. Wat een voorrecht!

maandag 6 febr. **Efeziërs 1:4**

'...zoals Hij ons heeft uitgekozen in Hem vóór de neerwerping van de wereld, opdat wij heiligen en smettelozen voor Zijn aangezicht zijn, in liefde ons tevoren bestemd hebbend tot onze aanneming tot zonen, door Christus Jezus...' [NCV]

Uitverkiezing en voorbestemming staan in de Schrift *altijd* ten dienste van de overigen. Vandaar ook dat Paulus schrijft: "in liefde". God heeft een plan met *heel* zijn schepping 1:10. Het is immers *Zijn* creatie, werk van *zijn* handen. En dat laat Hij nooit los. En om *heel* de schepping tot bestemming te brengen, koos God tevoren sommigen uit om daarin zijn 'gereedschap' te zijn. Apart gezet ("heiligen") en volmaakt geschikt ("smettelozen") in zijn ogen. Om een kanaal van zegen te zijn voor heel het universum!

dinsdag 7 febr. **Efeziërs 1:6**

'...in liefde ons tevoren bestemd hebbend tot onze aanneming tot zonen, door Christus Jezus, voor Zichzelf, in overeenstemming met het welbehagen van Zijn wil, tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade...' [NCV]

Paulus schrijft in dit gedeelte over de onvoorstelbaar hoge positie die is weggelegd voor hen die "in Christus" zijn. Bestemd om straks de erfenis, hemel en aarde,^{1:10} in ontvangst te nemen. Één gemaakt met Christus Jezus. Waaraan hebben zij dat verdiend? Antwoord: nergens aan. Of nog anders: wat is Gods motief om ons voor te bestemmen tot 'zoonstelling'? Paulus' antwoord op deze vraag is: het is het *welbehagen* van Gods wil. M.a.w. God wil dit. Hoezo? Omdat het "tot lof van de heerlijkheid van zijn genade" is.

In het christelijk jargon heeft 'genade' gewoonlijk de smalle betekenis van het kwijtschelden van schulden. Maar het Griekse woord 'charis' is zoveel méér. Genade betekent 'vreugde om niet'. Genade wil zeggen: gunst. Gods keuze en de voorbestemming in zijn plan dient geheel en al de glorie van zijn gunst om die in het licht te stellen. Onze werken en verdiensten zouden daar alleen maar afbreuk aan doen. Want God wil dat iedereen die in zijn 'etalage' kijkt, stomverbaasd is over de genade die Hij tentoonstelt!

woensdag 8 febr. **Efeziërs 1:6**

'...tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade, die ons begenadigt in de Geliefde...'
[NCV]

Het doel van de schatkamer die God te vergeven heeft, is dat het één grote ode is aan de heerlijkheid van zijn genade. Hij geeft om niet en daarin is de heerlijkheid gelegen. Het feit dat God ons begenadigt (begunstigt) zet alle schijnwerpers op Hem die begunstigt. Toch spreekt het ook van de begunstigen. Het woord dat Paulus hier bezigt, komt verder alleen nog voor in ^{Luc.1:28}, wanneer de hemelse boodschapper tot Maria komt en haar begroet met: "verheug je, jij begenadigde". Toen Maria deze begroeting hoorde, was ze ontroerd en vroeg ze zich af wat daarvan de betekenis mocht zijn.

Begunstigd-zijn wil zeggen, dat een groot voorrecht je ten deel valt. Maar het is meer. Wie van Godswege begunstigd is, wordt *zelf* een reden van blijdschap. Diverse vertalingen geven het daarom ook weer met: aangenaam gemaakt. Wie begenadigd is wordt een bron van vreugde voor anderen.

Christus Jezus is uiteraard "de geliefde" van God. Wie "in de geliefde" is, deelt daarmee in alles wat hem kostbaar maakt. Wie "in de geliefde" is, is niet slechts geaccepteerd maar *aangenaam* gemaakt in hem!

donderdag 9 febr. **Efeziërs 1:7**

'... naar de rijkdom van zijn genade...' [NBG]

Zojuist had Paulus beschreven hoe we van slaven in de positie van zonen zijn gesteld. Daarbij ontvingen we niet slechts "uit de rijkdom van zijn genade" maar "naar de rijkdom van zijn genade". Dat is een groot verschil! De God die in Efeziërs 1 bezongen wordt, is een *rijk* God. Hier lezen we over "de rijkdom van zijn genade". Later over "de rijkdom van de heerlijkheid van zijn lotbezit".^{1:18} In ^{2:4} lezen we dat God "rijk aan ontferming" is en in ^{2:7} over "de overtreffende rijkdom van zijn genade". In ^{3:8} schrijft Paulus over "het goede bericht van de onnaspeurlijke rijkdom van Christus" en in ^{3:16} dat God geeft "naar de rijkdom van zijn heerlijkheid".

God voorziet in alles wat we nodig hebben. De weg die Hij met ons gaat is de beste. Altijd. In alles wat Hij geeft maar ook in wat Hij niet geeft. Juist dat besef vervult ons met genade en vrede!

vrijdag 10 febr. **Efeziërs 2:4**

'Maar God, rijk zijnde in ontferming vanwege zijn grote liefde waarmee Hij ons liefheeft...'
[NBG]

In de voorgaande verzen had Paulus in donkere kleuren de hopeloze toestand van de mensheid geschilderd. Onwetend, ongezeglijk, beheerst door driften, begeerten en boosheid. En toch, zonder deze donkere achtergrond zou nooit de rijkdom van Gods ontferming hebben kunnen schitteren. Hij ontfermt zich over een armzalige wereld. Hij heeft haar zelf geschapen! Het is onmogelijk voor Hem om "de werken van zijn handen" te laten varen. Dat is Gods liefde. Onvoorwaardelijk. Geen zondaar of vijand zo groot, of zijn liefde overtreft het. Altijd. Gods liefde is zó groot en zijn ontferming zó rijk, dat geen mensenkind daarvan is uitgesloten. God *wil* dat alle mensen worden gered ^{1Tim.2:4} en Hij *is* ook daadwerkelijk de Redder van alle mensen vooral van gelovigen. ^{1Tim.4:10} Want 'wat zijn liefde wil bewerken, ontzegt Hem zijn vermogen niet'. Gods grote liefde is een vast gegeven. Het is als een onfeilbaar kompas dat altijd richting geeft. Elk schepsel mag ervan verzekerd zijn. En wanneer God een crisis (=oordeel) brengt, dan staat dat niet tegenover zijn liefde, maar het vloeit daar juist uit voort. Want God *zet* recht en *brengt* ook weer terecht. Iedereen!

zaterdag 11 febr. **Efeziërs 3:19**

'... en te kennen de liefde van Christus, die de kennis overtreft...' [proeve CV]

Op het eerste gezicht heeft deze bede iets van een innerlijke tegenstrijdigheid. Hoe kun je immers iets kennen dat de kennis overtreft? En toch, bij nader inzien is dat wel degelijk mogelijk. De liefde van Christus wordt beschreven als "de liefde van GOD die in Christus Jezus is". ^{Rom.8:35,39} Want in Christus Jezus wordt de liefde van God tot uitdrukking gebracht. Zoals Paulus eerder schreef: "God echter bewijst zijn liefde jegens ons, dat [toen] wij nog zondaars waren, Christus ten behoeve van ons stierf." Christus stierf *door* zondaars maar tegelijkertijd ook *voor* zondaars. Hij stierf voor die wereld, die hem aan het kruis nagelde.

Het is de liefde van Christus die Paulus drong, ^{2Cor.5:14} Let wel: niet de liefde *voor* Christus, maar de liefde *van* Christus. Omdat eens voor altijd de liefde Gods bewezen werd, toen "één voor allen stierf". Die liefde (agapé) is onvoorwaardelijk, universeel, nooit eindigend en alles overtreffend. Het zal alle vijanden met GOD verzoenen! ^{Kol.1:20}

zondag 12 febr. **Efeziërs 4:15**

'... maar terwijl wij de waarheid vasthouden in liefde, in alles opgroeien tot Hem die het hoofd is, Christus,...' ^[HV]

Nog steeds is Paulus' onderwerp hier, het doel van de gaven aan de ekklesia. ^{4:11} Nadat de apostelen het woord van God hadden gecompleteerd en zwart op wit hadden vast gelegd, was de ekklesia volwassen geworden. Niet langer om als onmondig kind geleid te worden maar in staat om *zelfstandig* te zijn. Georiënteerd op de voltooide Schriften.

De volwassenheid van de ekklesia waarover Paulus schrijft, is dus geen fase die pas aanbreekt in hemelse volmaaktheid. Integendeel, juist te midden van leugens, sluwheid en dwaling hier op aarde, zou de ekklesia haar volwassenheid beleven.

Sinds de ekklesia is toegerust met het complete woord van God is ze in het bezit van de waarheid. De waarheid van wat "er staat geschreven". Eigen opinies en meningen brengen slechts verdeeldheid maar bewezen waarheid maakt één. Dáár vinden we elkaar. "Indien we in het licht wandelen... zo hebben we gemeenschap met elkaar". ^{1Joh.1:7}

In dat licht beleven we de liefde en groeien we in toenemend besef van Hem, die het Hoofd is. De opgewekte Christus!

maandag 13 febr. **Filippenzen 4:4**

'Verheugt je in de Heer, altijd! Opnieuw zal ik beklemtonen: verheugt je!' ^[NCV21]

In déze vertaling staat terecht twee maal: "verheugt je". De -t achteraan betekent, dat er *in de grondtaal* een *meervoud* staat ('je' staat er vanwege het: 'zich verheugen'). Had er een *enkelvoud* gestaan, dan was de vertaling geweest: "verheug je". Paulus spreekt hier (breder dan alleen individueel) de Filippenzen als groep gemeenteleden aan. Telkens staat er: "jullie", "broeders", of: "wordt *gezamenlijk*-navolgers"^{3:17}. Tezamen zijn zij/wij leden van het lichaam van Christus. Natuurlijk, een groep bestaat uit individuen. Zo bestaan legereenheden, of orkesten uit allemaal individuen. Sámen echter opereert men als één groep, hier als één instrument in Gods hand. Vanuit één evangelie sprekend. Leden van het lichaam van Christus zijn dus *niet slechts op zichzelf* aangewezen, maar zijn samen één, één in Christus! Eén in verdriet en één in vreugde. Niet slechts letten op de eigen belangen, maar juist ook op die van ieder ander!^{2:4} En dan: Verheugt je in de Heer, altijd!

dinsdag 14 febr. **Filippenzen 4:2,3a**

'Euodia (Paulus) spreek ik aan en Syntyche spreek ik aan om eensgezind te zijn in de Heer. 3 Ja, ik vraag ook jou, die trouw met mij het juk draagt, sta hen bij, deze vrouwen die samen met mij in het evangelie wedijveren (...)' ^[NCV21]

Als de apostel ziet, dat er bij de Filippenzen wat frictie is ontstaan tussen Euodia (een naam die betekent: 'goede weg') en Suntyche ('samen-treffen/-toevallen'), verzoekt hij de gemeente, dat een trouw, écht (het juk mede-dragend) persoon van de Filippenzen deze beiden zal *bijstaan*, eigenlijk iets als: hen '*tezamen-vatten/grijpen-opwaarts*'. Het is nodig dat iemand hen *bijstaat*, misschien wel helpt om op 'de goede weg' te blijven en elkaar dáár 'samen te treffen'... Hen helpen beseffen, dat Hij ons ieder geroepen heeft en ieder in genade aanziet en dat we samen in Zijn dood gedoopt zijn. Onze oude, vleselijke mens is dood. Zodat ieder, bekleed met de nieuwe mens, samen met alle heiligen als één instrument is in Zijn hand. Tezamen bedacht op wat boven is, niet op wat op aarde is!

^{Kol.3:2} We zijn er met en voor elkaar voor Christus, eensgezind *in de Heer*.

woensdag 15 febr. **Filippenzen 4:4 (2)**

'Verheugt je in de Heer, altijd! Opnieuw zal ik beklemtonen: verheugt je!' ^[NCV21]

Waarschijnlijk weet u, dat Paulus in deze brief vier grote voorbeelden geeft. Die van Christus: onder andere een *oetmoedige gezindheid* en *nederigheid*; van Timotheüs: *oprechte bezorgdheid*; van Epafroditus: je *ziel riskerend* en het *dienstbetoon vol makend*. En van Paulus zelf, die eerst op eigen vlees vertrouwd (2:4-6). Maar die alles, zelfs dat wat voor hem winst was, omwille van Christus als 'verbeurd', 'afval', achtte^{3:7,8} Hij leerde een

welbehagen te hebben in *lijden*, ter wille van Christus. ^{2Cor.12:10} Leden van het lichaam van Christus mogen deze voorbeelden na-leven, maar niet uit eigen kracht. Slechts omdat wij met Hem mee-gekrusigd zijn ('niet langer leef ik, maar in mij leeft Christus'^{Gal.2:20}) daarom kunnen we, als één instrument, "zijn tot lofprijs van Zijn heerlijkheid" ^{Ef.1:12} en de Heer waardig wandelen. Zó spoort Paulus ook aan tot verheugen in 2:17,18.

"Verheugt je (...) altijd" duidt er dus niet zozeer op, dat ieder persoonlijk zich áltijd maar blij en gelukkig voelt, maar dat wij *tezamen* ons verheugen in de Heer, met voorbeelden voor ogen Hem dienend (en wetend dat wij *in Christus* compleet gemaakt zijn ^{Kol.2:10})

donderdag 16 febr. **Filippenzen 4:4 (3)**

'Verheugt je in de Heer, altijd! Opnieuw zal ik beklemtonen: verheugt je!' ^[NCV21]

Paulus spoort allen aan zich te verheugen *in de Heer*. Wat betekent dat? Het Griekse woord in de tekst voor Heer is: *kurios*. Daarmee duidt het Grieks aan: degene die alle autoriteit, volmacht heeft, de 'bekrachtigende'. In de Schrift is *kurios* tegenovergesteld aan slaven (en is ook een titel van Christus). De uitdrukking '*in de Heer*' heeft daarom te maken met slaven, die hun *dienstbetoon* doen. (Vergelijk de context van dit gedeelte.) Christus heeft volmacht van God, autoriteit gekregen en bepaalt wat het lichaam van Christus aan dienstwerk zal uitvoeren. En... Hij is de Bekrachtigende! Efeze 2:10 zegt: "Want Zijn maaksel zijn wij, die geschapen worden in Christus Jezus voor goede werken, die God van tevoren gereedgemaakt heeft, opdat wij daarin zullen wandelen." Wij hoeven niet zélf, in eigen kracht (dienst)werk te ondernemen, maar Hij legde alles al klaar, en Hij geeft de kracht om dat te doen! De uitdrukking "*in de Heer*" wijst daarop. En omdat Hij ons willen en werken bepaalt, mede dáárom kunnen wij ons verheugen, altijd, en opnieuw en opnieuw! Wat Hij onderneemt zál gelukken! Hij kreeg alle macht van God, de Vader, en heeft het alles onder controle, ook in ons persoonlijk leven. Ook vandaag!

vrijdag 17 febr. **1 Corinthiërs 15:58**

'Daarom mijn geliefde broeders, wees(t) standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van de Heere, in de wetenschap dat uw inspanning niet tevergeefs is in de Heere' ^[HSV]

Het gaat hier over het werk *van de Heer*. Dáárin zouden heiligen (leden van Zijn lichaam) standvastig (bestendig), onwankelbaar (onbeweeglijk) en overvloeiend zijn.

Paulus zegt over Timotheüs in 1Cor.16:10 dat hij het werk *van de Heer* deed. Uit 2Tim. 1:7,8 blijkt Timotheüs de neiging te hebben tot een "geest van schroom" en om zich te schamen voor het getuigenis van de Heer. Ook hij had lichamelijk de nodige kwalen/zwakheden. ^{1Tim.5:23} Maar het werk *van de Heer* is *Zijn* werk, en onze zwakheid is geen belemmering! Is dat geen troost voor ons, voor de tijden waarin wij ons zwak voelen? Want als wij zwak zijn, kan Hij *Zijn* kracht juist tonen. Wij mogen als slaven, door Hem geliefd, doen wat Hij op ons pad brengt. Het werk *ván de Heer* doen 'in de Heer' (in dienstbetoon)! Dan vrezen wij niet en is er geen schaamte. Hij is de *kurios*, Die alles in Zijn hand houdt en ons in wil zetten tot Zijn Heer-lijk einddoel! Onze inspanning in de Heer (die Hij klaarlegt en waarvoor Hij ons kracht geeft) zal niet tevergeefs, leeg, zijn!

zaterdag 18 febr. **Kolossenzen 4:12**

'(...) Epafras (...) een slaaf van Christus Jezus, altijd strijdend voor jullie in zijn gebeden, opdat jullie staan – gerijpt en ten volle verzekerd – in heel de wil van God.' ^[NCV21]

Wat een dienstbetoon zien we in Epafras. Hij streed voor de Kolossenzen *in zijn gebeden*. Hij streed, dat zij gerijpt en ten volle verzekerd zouden staan in heel de wil van God! Epafras werd daarnaast niet alleen voor hén ingezet, maar hij had ook veel smart, misère, over/voor gelovigen op andere plaatsen (:13). Christus zette Epafras als slaaf in, ten gunste van de heiligen die daar waren. Met het doel, dat zij verder zouden groeien naar rijpheid toe, zodat zij zouden stáán, in heel de wil van God. Christus zet ook ons in *ten behoeve van anderen*, zodat Gods wil gestalte krijgt in de gemeente (als eerste). Wie denkt (lichamelijk) weinig meer te kunnen, kan wellicht nog wel 'strijden in gebeden'! Hij geeft ons aan elkaar en ten behoeve van anderen! Verheugt je in de Heer, altijd!

zondag 19 febr. **Kolossenzen 4:12B**

'(...) opdat jullie staan – gerijpt en ten volle verzekerd – in heel de wil van God.' [NCV21]

Als het gaat over de *wil* van God, komt in gedachten dat Jezus Christus, in de wereld gekomen, zei: "Zie, Ik kom (...) om *Uw wil te doen*, o God". ^{Hebr.10:7,9} De wil van God betekende, dat Hij gekruisigd zou worden, een vloekdood zou sterven, omwille van heel Zijn schepping. Toen Jezus Zich bekend ging maken in Israël, wees Johannes, geleid door Gods geest, Hem al aan als het "Lam van God, dat *de zonde van de wereld* wegneemt". ^{Joh.1:29} Als Lam was Hij *tevoren* al gekend, *vóór* de nederwerping (vertaald wordt ook: grondlegging) van de wereld, maar pas in latere tijden geopenbaard. ^{1Petr.1: 19,20} God heeft ons gered en geroepen, "in overeenstemming met *Zijn eigen voornemen* en genade, die aan ons is gegeven in Christus Jezus, *vóór eonische tijden*". ^{2Tim.1:9} Onvoorstelbaar toch, dat God Zijn plan, Zijn voornemen, al klaar had *vóórdat* tijden zich gingen ontvouwen én dat Hij Zijn wil volbrengt? Niet alleen wat Christus, *hét offer*, betreft. Evenzo ten aanzien van u en mij, en heel Zijn schepping! Zijn wil geschiedt, in hemel en op aarde... En daarin gebruikt God schepselen, u en mij, die mogen staan in heel Zijn wil! Hoe groot zijt Gij...!

maandag 20 febr. **Romeinen 13:11-12**

'En dit, wij kennen de era, dat uur al is aangebroken om uit de slaap opgewekt te worden, want nu is onze redding dichterbij dan toen wij zijn gaan geloven. :12 De nacht schrijdt voort, de dag is echter genaderd.'

Hoofdstuk 13 van de brief aan de Romeinen beschrijft omstandigheden en tijden waarmee mensen te maken hebben. De apostel van de heidenen beschrijft hoe gelovige mensen, zoals wij, hiermee om mogen gaan. Ons gedrag onder de door God aangestelde overheden is één van die omstandigheden ^{vers 1-7}. Wees niemand iets schuldig, is ook een punt van aandacht. Misschien gaat het er dan wel om, dat wij ons aan onze verplichtingen houden. De liefde wordt hierbij genoemd; mogelijk als de basis om ze na te willen komen. ^{vers 8-10} De verzen elf en twaalf uit dit hoofdstuk gaan over verschillende tijden. Het begrip era wordt genoemd en uur; nacht en dag en daarmee verbonden duisternis en licht; dit wordt bovendien in verband gebracht met onze houding en ons gedrag. Morgen zullen wij het over de tijden hebben waarop Paulus ons hier wijst.

dinsdag 21 febr. **Romeinen 13:11**

'...wij kennen de era (het seizoen), aangezien het al het uur voor ons is om uit de slaap te worden opgewekt...'

Een 'era' is één van de elementen van tijd, die hier wordt genoemd. Het kan ook worden vertaald met seizoen, omdat er bepaalde speciale kenmerken aan een 'era' kunnen zijn verbonden. In het boek Prediker worden voorbeelden hiervan gegeven: 'een seizoen voor geboorte en een seizoen om te sterven; een seizoen om te planten en een seizoen om dat wat geplant is neer te hakken; een seizoen van oorlog en een seizoen van vrede', om er zo maar een paar te noemen. ^{Pred.3:1-8} Een seizoen, of era kan kort of lang zijn. Het gaat in zo'n seizoen meer om de kenmerken en de gelegenheid om er naar te handelen, dan de tijdsduur ervan. Wij zullen de komende dagen wat nader ingaan op het seizoen en de kenmerken ervan waar Paulus ons op wijst.

woensdag 22 febr. **Romeinen 13:11-12**

'...wij kennen de era (het seizoen), aangezien het al het uur voor ons is om uit de slaap te worden opgewekt...'

Wakker worden! Vaak een vervelend moment wanneer je nog lekker ligt te slapen onder een behaaglijk warm dekbed. Soms een bevrijdend moment om na een nacht van slechte slaap met woelen en tobben en toch nog een laatste moment van ingeslapen zijn, wakker gemaakt te worden. De wekker gaat! Wat moet er vandaag ook al weer gedaan worden? Is het een werkdag of is het weekend. Hebben we afspraken of kunnen we de dag rustig beginnen. Het 'uur' om wakker te worden, maakt ons ook bewust, wat voor soort dag het ook weer is. Afspraken en activiteiten die al in onze agenda staan, maar ook een dag met mogelijk onvoorzienne gebeurtenissen. Zo kan een dag ook gezien worden als een 'seizoen', waarin speciale kenmerken aanwezig zijn. Een verjaardag, een afspraak, een bruiloft, een repetitie op school of een zware werkdag waar we tegenop zien. Of een dag van redding. Morgen gaan we eens kijken op wat voor seizoen Paulus ons wijst.

donderdag 23 febr. **Romeinen 13:11-12**

'...wij kennen de era (het seizoen) (om)dat het al het uur is om uit de slaap te worden opgewekt,

:12. De nacht schrijdt voort, maar de dag is genaderd.'

Net zoals het wakker worden ons bewust maakt van de dag die voor ons ligt, zo maakt het 'uur om te ontwaken' ons ervan bewust in welk seizoen (era) wij ons bevinden. Misschien is het nog vroeg in de ochtend, zodat de zon nog niet is opgegaan. Bent u ook weleens heel vroeg opgestaan om op vakantie te gaan om de verwachte files voor te zijn? Wanneer er dan na een aantal uren rijden aan de horizon iets begint te gloren rond vijf uur 's-ochtends, dan weet je dat de zon over een uurtje of zo tevoorschijn zal komen. Het verkeer wordt langzaam drukker en de eerste files beginnen al achter je te ontstaan. Je was er al voorbij. Maar je zal er best nog een paar tegenkomen, die nog moeten ontstaan. Antwerpen en Parijs hebben we gelukkig al gehad, zeg maar. Je was vroeg opgestaan omdat je dacht aan de era (het vakantieseizoen). Zo mag dit een soort beeld zijn van het seizoen, de era, waarin wij leven. Zullen we de komende dagen eens nadenken over de 'files' die al achter ons liggen en over die ons nog wachten voor wij op onze bestemming zullen aankomen?

vrijdag 24 febr. **Romeinen 13:12a**

'De nacht schrijdt voort, maar de dag is genaderd.'

Op een andere plaats schrijft Paulus ook over ontwaken en over licht. 'Ontwaak jij die dommelt en sta op uit de doden en Christus zal over je opgaan'. ^{Ef.5:14}

Christus, licht van de wereld, zingen we weleens in onze samenkomst. Het licht maakt dingen duidelijk zichtbaar. Het verschil tussen de onvruchtbare werken van de duisternis, de schandelijke dingen, worden door licht onthuld. ^{vgl. Ef. 5:12-13} Wij kunnen onze reis voortzetten bij daglicht en de 'era uitkopen'. ^{Ef.5:16} Misschien om van gunstige momenten gebruik maken, zoals bijvoorbeeld kenners er vroeg op de dag al bij zijn op een braderie of rommelmarkt, om de kostbare spullen er als het eerste uit te vissen. Laten we 'de waardeloze prullaria' maar laten liggen voor hen die een stuk later komen. Paulus wijst erop dat de dagen boos zijn, in dit verband. Misschien mogen wij dan aan het begin van de dag onze dankzegging en gebeden bij God brengen, dat kostbare geschenk om Hem vrijmoedig te naderen in Christus, voordat de beslommeringen van de dag onze tijd en gedachten in beslag nemen. 'Ontwaak en verheug je bewoners van land! Want de dauw van licht, is jouw dauw. ^{Jes, 26:19}

zaterdag 25 febr. **Romeinen 13:12b**

'Wij zouden dan de werken van de duisternis wegleggen en de werktuigen van het licht aandoen.'

De tekst legt nadruk op werken van de duisternis en instrumenten van het licht. Het beschrijft dan o.a. pretmakerij in combinatie met dronken zijn, maar ook twist en jaloezie. Dat kan ook onder hen voorkomen, die zich 'broeders' noemen. De apostel heeft het dan over de 'laatste dagen', waarin gevaarlijke seizoenen (era's) aanwezig zijn. Want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldzuchtig, grootsprekend, trots, lasteraars, weerspannig tegen ouders, ondankbaar, onbehoorlijk, zonder natuurlijke genegenheid,...enzovoort.

^{2 Tim. 3:1-9} Dat zijn de werken van duisternis, die zich ook steeds meer zullen tonen op klare-lichte dag. Boze mensen en zwendelaars zullen van kwaad tot erger komen, tot dwaling brengen en (zelf) verdwaald zijn. Laten wij het advies van Paulus volgen, om te blijven bij wat we leerden ^{2 Tim.3:14} en de Heer Jezus Christus aan te doen.

zondag 26 febr. **Romeinen 13:14**

'Maar doe de Heer Jezus Christus aan, aan maak geen voorziening ('voorbedenking') voor het vlees tot begeerten.'

'Maar doe de Heer Jezus Christus aan'. In Filippenzen twee staat de praktijk van deze woorden. Laat immers deze gezindheid in jullie zijn, die ook in Christus Jezus is, ^{Fil.2:5} Gisteren haalden we wat woorden aan uit 2 Timotheus, zoals 'zelfzuchtig zijn, geldzuchtig, grootsprekend, trots, lasteraars...' Woorden die de kenmerken van de 'laatste dagen' beschrijven. De gezindheid van Christus bestaat uit een tegengesteld gedrag; ootmoed, op

andermands belangen letten, eensgezindheid, zodat wij zonder gemor en zonder arglist kinderen van God mogen zijn. Dan zullen wij 'schijnen als lichtbronnen in de wereld, smetteloos te midden van een krom en verdraaid geslacht'. ^{Fil. 2:14,15} Voorbedenking voor het vlees tot begeerte, ontstaat in het hart en in de gedachten. Dood is de voltooiing ervan. ^{Rom.6:21} Dingen waarvoor we ons schamen. We zouden er niet tegen vechten, want dat is vlees tegen vlees, maar laten we wel alles bekendmaken bij God, zodat de vrede van God, die al het denken te boven gaat ons, hart en onze gedachten verzekerd zal bewaren in Christus Jezus. Want nu is onze redding dichterbij dan toen wij zijn gaan geloven. ^{Rom. 13:11}

maandag 27 febr. **Galaten 6:1**

'Broeders, ook ingeval een mens wordt gegrepen door enige krenking, brengen jullie die geestelijk zijn, zo iemand terecht in een geest van zachtmoedigheid...'

De apostel Paulus schrijft deze woorden vanuit een context van geestelijke en vleselijke daden. ^{Gal.5:16-24} Ook komt de tegenstelling tussen liefde en daden van zelfzucht en ernstige irritatie hierin naar voren. Elkaar ruimte geven of het pad van de ander benaauwd maken. ^{5:13-15} De tegenstellingen zijn groot wanneer we 'de werken van het vlees' ^{5:19-20} vergelijken met 'vrucht van de geest'. ^{5:22} Een *krenking*, waarvan in onze tekst van vandaag sprake is, heeft te maken met het kwetsen van iemands gevoelens. Dat ligt waarschijnlijk een graadje lager dan de opsomming die wij lazen over de 'werken van het vlees'. Toch komt het krenken van een ander voort uit een gebrek aan liefde. Hoe zouden we daarop reageren? In boosheid of zo iemand voortaan links laten liggen? Nee! We zouden in een geest van zachtmoedigheid zo iemand weer terechtbrengen, op het goede spoor zien te krijgen. De onderlinge vrede herstellen en de eenheid van de geest bewaren. Over een geest van zachtmoedigheid kunnen we morgen nog eens nadenken.

dinsdag 28 febr. **Efeziërs 4:1-2**

'...waardig te wandelen vanwege de roeping waarmee jullie werden geroepen, 2.met alle ootmoedige gezindheid in zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde...'

Gisteren lazen we hoe gelovigen die geestelijk zijn een ander zouden benaderen in een geest van zachtmoedigheid. Soms kan het gebeuren, dat 'geestelijke kennis' onze zachtmoedigheid enigszins in de weg staat. Weten en toepassen staan weleens niet in één lijn met elkaar. We zeggen dan 'het moet vanuit mijn hoofd nog naar mijn hart dalen'. Je krijgt soms een berichtje toegestuurd waarin kritiek wordt geuit over een bepaald leerstellig onderwerp. Een symbolisch beeld toekennen aan een geestelijk thema bijvoorbeeld. Of dat nu een trouwring uitwisselen is of elkaar de symbolische 'kus' geven. Het is een symbool, want de trouwring is niet het huwelijk en elkaar kussen hebben we waarschijnlijk vooraf al talloze keren gedaan. Toch zijn het 'hoogtepunten' van zo'n dag en de fotograaf kan zich voor z'n hoofd slaan als hij er geen foto van heeft gemaakt. Een kostbare herinnering was niet vastgelegd. Liefde en trouw beelden deze symbolen uit. Het motief, liefde en trouw, achter de symbolen valt niet vast te leggen op een foto. Zou dat ook het geval kunnen zijn, wanneer een gelovige een symbool gebruikt om zich iets te herinneren? De maaltijd van de Heer, bijvoorbeeld, of een onderdompeling in water? Mag het zo zijn, dat de motieven achter de symbolen veel belangrijker zijn, dan de symbolen zelf. En mag de leer over dergelijke zaken, niet onze zachtmoedigheid in de weg staan, als het op ons pad komt? Zelfs niet wanneer we geestelijk zijn.